

Osmý dopis ze Zimbabwe

Od tabule

Dobrá zpráva! Se svými studenty se nám podařil husarský kousek a dobrali jsme všechnu látku, i když někteří museli přijít i na dvě prázdninové hodiny navíc. Poslední výukový týden byl volnější, a tak Naďa konečně dostala příležitost i odvahu založit školní sbor. Hlavní cíl každodenního nacvičování byl jasný: závěrečná páteční mše nesmí skončit jako obvykle hudebním propadákem, protože bude zároveň rozlučkou s ředitelem učiliště Dona Bosca, otcem Eustacem. Morálka členů sboru byla typicky africká – nejprve půlhodinové shánění zpěváků po třídách, jejichž "Přijdu hned" už známe, a nakonec průměrná účast na zkoušce celí dva lidé, občas sice přijde třetí, ale v tu chvíli zas jiný odběhne. Každý den tak nacvičoval někdo jiný. Sestava, v níž minisbor nakonec vystupoval na páteční mši, byl vlastně originál. Všichni, kdo se kdy mihli na zkouškách, se prostě zvedli a šli zpívat. Jakkoli to vypadá neprofesionálně, typicky po africku vše dobře dopadlo a produkce slavila úspěch, včetně perfektního provedení gospelové hitovky Oh, Happy Day, při níž by i Sestra v akci zezelenala závistí.

Prázdninové doučování středoškoláků

Na rozlučkové oslavě jsme se též podíleli organizací teambuildingových her pro studenty. Další povinnosti byly rozděleny mezi členy učitelského sboru; jelikož ale naši kolegové "nezklamali", ocitli jsme bohužel i v rolích hlavních organizátorů, uvaděčů, stěhováků, servírovačů oběda, uklízeček a umývačů nádobí po celé škole. Jediný, kdo nám pomohl, byl sám oslavenec, který ráno vyrazil nakoupit jídlo, abychom kvůli naší líné sekretářce nemuseli sedět nad prázdnými talíři.

Brány učiliště se tedy zavřely a školní třídy zely prázdnou. Lavice však osiřely jen na týden a brzy je naplnila asi šedesátka středoškoláků. I mezi černochoy se najdou lidé, kteří bez nároku na odměnu chtějí o prázdninách pomoci druhým, a tak v sedmičlenném týmu poskytujeme bezplatné doučování.

Vzhledem k počtu dětí ve třídě jde spíše o opakování různých vybraných témat z rozličných předmětů. My máme na starosti několik hodin matematiky, počítačů a "vědy" (z anglického science zahrnující fyziku, biologii a chemii). Jednou jsme také pro odlehčení žákům promítali film a jeden mladý salesián, bratr Joackim, měl přednášku o životních rozhodnutích a budoucnosti.

Školní sbor v akci

Z hřiště

Každé volné odpoledne přijímáme děti do naší oratoře. Pracujeme nyní na tom, vybrat si z nich několik schopnějších a spolehlivějších, kteří by nám pomohli setkávání více zorganizovat a zvládnout rozjívené hordy černoušků. Jejich nejoblíbenější činností je fotbal a kulečník, jež jsou často předmětem vášnivých hádek. S nastupujícím horkým létem, kdy se na venkovních hřištích dá vydržet čím dál kratší dobu, si oblibu získávají i další stolní hry. Po krádeži pexesa jsme do oratoře přinesli náhradu – karty; s nimi učíme děti Prší a nějaká kouzla. Jindy hrajeme Člověče, nezlob se, italskou Tombolu a Nadini kytaristé umí zazpívat pěkně po česku "Jede, jede poštovský panáček..."

Z prezidentské rezidence

Všechno je pěkně při starém, žádné změny nebo snad stěhování nehrozí. Robert Mugabe při volbách 31. července obhájil svůj mandát a k jeho třiatřiceti letům vlády přibude dalších pět. Nutno podotknout, že k velkému zklamání mnoha Zimbabwanů. I děti z naší oratoře podporovaly Morgana Tsvangirai, hlavního soupeře a lídra opozice.

Volby byly pro tuto zemi velkou událostí – školy po celém Zimbabwe se zavřely o týden dřív, úřady přestaly pracovat, celníci začali být přísnější, policie a armáda v pohotovosti. Ze všech sloupů, stromů, zdí a nároží na vás koukala dvojka Mugabe – Tsvangirai. Lepiči se předháněli, kdo víc zviditelní své favority, a tak se baobab před naší bránou střídavě halil do zelené či červené barvy dvou soupeřících stran. Ničit plakáty se ale muselo obezřetně: opoziční jste samozřejmě poškodit mohli, ale jakmile někdo roztrhnul prezidenta, stal se vlastizrádcem s policií na krku.

Hodiny kytary v oratoři

Plakáty Mugabeho byly všude

I přes obavy z násilí proběhly volby pokojně a do tří dnů byl oznámen očekávaný výsledek: opětovné vítězství vládnoucí strany. Opozice, EU i OSN upozorňují na některé manipulace, ale nikdo je neposlouchá – např. se objevily falešné lístky, ze kterých po několika hodinách vyprchal inkoust u zaškrtnuté preference a vysvitnul křížek u Mugabeho. Zimbabwané ale nic nezможou a okolním státům je výsledek ukradený. A tak má země staronového prezidenta a žádné zlepšení nikdo nečeká.